

MAGYAR KURIR.

Indult Bétsből, Kedden, Augustus 14 dikén, 1852.

B é t s.

Legújabb Badeni tudósítás szerint Ő Felsege az ifjú Magyar Király, kívánt jó egészségben vagyon. Más nap, hogy azon borzasztó történet esett (Jul. 9-kén) kikótszott Ő Felsege Hitvesével a' Királynéval együtt a' Karnioliai majorokhoz (Krainer Hütte). Későbbben megjelentek Ő Felsegek a' Park nevű közönséges sétáló helyen; 's a' merre csak mentek, mindenütt legérzékenyebb jeleivel fogadtattak az örömmel, 's hív ragaszkodásnak. — Estve pedig, midőn a' Tsászárság és Tsászárné Ő Felsegek 's minden tagjai a' Tsászársági Háznak a' játékszínben megjelentek, leírhatatlan vala a' köz öröm ömledése.

Itt következnek azon jeles emberek neveik, kik a' gonosztévőnek, megfogásában, az őket fenyegető veszedelmre semmit sem ügyelvén, bátorságok 's elszánások által magokat kimutatták. Tauscher Ferentz, kertész Rollet Seborvosnál, a' kinek háza mellett a' gyilkoló szándék véghez ment, bátran neki ment a' gonosztévőnek, noha ez mordályát rá erányozta, 's megragadván azt hátulról lerántotta. — Keller András, inas Ephraim aszszonyánál, első volt a' ki oda sietett, 's likapván Glaner szőlősgazda kezéből a' kapát, ezzel Raindl Kapitányra rohant, a' ki magát mordályával oltalmaz-

ta, 's előlről addig küzdött vele, míg Tauscher hátulról lerántotta. — Glaner Jósef szőlősgazda is ott termett, a' két elsőnek segítségére, 's leoldván nyakravalóját azzal a' Kapitány kezét öszvekötni segítette. — Későbbben jött oda Bernscherer Jósef, ki Raindl-t a' város házához hartzolni segítette.

Ő Felsege a' Tsászárság tekintetbe vévén az érdemes tettet, mellyel Tauscher Ferentz és Keller András elszánt bátor magok viseletek közben magokat kimutatták; az első azonnal Ő Felsege Maga szolgálatjába, mint Ts. K. Udvari Lokajt méltóztatott felvenni, a' másikkal pedig ugyan ezen szolgálatot, mihelyt üresség leszen megígérni. Egyszersmind nemcsak ezekkel, hanem a' fent nevezett Glaner és Bernscherer is mind Ő Felsegétől, mind a' Felseges ifjú Magyar Királytól és Magyar Királynétől gazdagon megajándékoztattak.

B e l g i u m.

A' Moniteur Belge Jul. 28-ről következő cikkelyt közli: „A' Párisi Journálok néhány nap óta új feltételekről beszélnek, mellyet a' Londoni Conferentzia a' Németalföldi Kormányhoz intézett. Ezen feltételek nemközlöttettek a' Belgiumi Ministerium-

mal, 's ez csak más úton tudta azt meg. A' Conferentzia nem adta tudtára a' Belgiumi Meghatalmazottnak sem azon részét a' Protocollumnak, melly az első feltételeket foglalja magában, sem azt, melly most a' közfigyelmet magára vonja: a' Kormány tehát nem nyilatkoztathatta ki magát hivatalosan a' féle Documentumok felett, mellyek a' nemközlés miatt reájok nézve olyanok, mintha nem is volnának. A' Kormány tehát nem tehetett egyebet, mint Agenseinek ajánlani, hogy a' Miniszterek által felállított, és a' Kamarától jóváhagyott Systema mellett maradjanak meg, és a' határból való eltakarodás előtt semmi alkudozásokba ne ereszkedjenek. A' Journalok azt a' Kérdést teszik fel, vallyon minő rendszabásokhoz nyúl a' Kormány, ha az új Javallatok Hollandiától elfogadtatván, eleibe fognak tétetni? Noha ez még csak hypothesis, még is a' Kormány már elhatározhatta magát, és gondolkozhatott eszközökről, mellyeket az Ország bizonyosan javallani fog. Még azt is hozzá ragasztjuk, hogy a' Conferentziának Actái csak 22 kén, tehát a' Kamarának végzete után 4 nappal tudódtak meg Brüsszelben. Tegnap érkezett meg Septime de Latour Maubourg Gróf, Frantzia Országnak meghatalmazott Minisztere az idevaló Udvarnál.

Amsterdami hírlapok Julius 27-ről Hágából ezt hozták: Kormányunknak a' Londoni Conferentzia Julius 24-kén hozzánk küldött pontjaira adott felelete, minden előtt, kinek a' békeség sentartása szíven fekszik örvendetes lehet, midőn hallja, hogy annak tartalma mindenképpen igyekszik az egyességet siettetni, 's valahára, a' Belga, és Hollandiai egymásközt való egyenlenségeknek véget vetni. Pruszszia csak ez előtt kevéssel jelentette ki, hogy

ha még most sem dülnek el a' Kérdések, 's Frantzia és Angoly Országok e' miatt kénytelenek lesznek fegyverhez nyúlni, ö, (Pruszszia) helyéből meg sem mozdul, és segítségére az egyenlenség, számot se tartanak.

A' Moniteur Belge Julius 29-ről jelenti: A' Királynak, Louise Hertzeg Kisasszonnnyal leendő öszvekelése, Jul. 24-kén íratott alá Párisban. A' Királynak, a' Párisi Követ Lehon Ur volt Képviselője.

Leopold Király a' testvérének Coburg uralkodó Hertzegnek Lütichbe elibe ment, hol a' néptől, és Katonáktól nagy örömmel fogadtatott. — A' Tisztekhez, kik lóháton, a' Polgárság mellett tisztelkedtek, a' Király imígy szólt: Urak! mi eddig türelmesek, — nagyon is türelmesek voltunk, — de a' békeséges türesnekideje már kitölt, 's én bízom az Istenben, 's utánna, — fegyverünkben. Julius 30-kán testvérével együtt Brüsszelbe vészta utazott.

A' Memorial Belge egy értekezést közöl, melly a' figyelmetességet méltán magára vonja: Nekünk így szölli sokkal nagyobb bizodalunk van a' Ministeriumhoz, mint sem annak öszinteségéről kételkedhetnénk. Azonban meg nem foghatjuk a' késedelemnek okát, melly szerint dólgaink semmivel sem haladnak elő, 's a' Kormány az időt, a' drága időt, mellynek fontosságát a' mostani környülállások között ki sem lehet mondani, minden siker nélkül elszalasztja. Jól tudjuk mi azt, hogy vagnak tanátskozások, mellyeknek elhatározások hosszú időt kíván, de ha egyszer a' szempillantás itt van, és a' szükség kívánja, hát még is csak végezni kell valamit. Igaz, hogy nem tsekély dolog a' morális felelet terhe, 's a' várakozás mindég könnyebben esik:

de vannak környűállások, mellyeknek a' késelem nagyobb felelet terhe alá vet hennüket, mint maga a' tselekvés. Vannak a' nemzet, szintűgy, mint egyes ember életében pillantatok, mellyeknek elrepűlését örökké sajnáljuk. Zenebonánk ólta az idő vesztesége nemtsak egyszer szűlt már veszedelmes következéseket, 's nem nehéz volna megmutatni, hogy a' mi Diplomatiánknek hóhérja, tulajdonképpen a' késelem: bártsak eszébe jutna a' Kormánynak, hogy a' közelgető tél ismét akadályunkra lészen, és nagyon kívánatos volna, hogy elhatározott, és másolhatatlan akaratját ne tsak kijelentse, hanem szerénységgel, és buzgósággal telyesítse is.

A' Brűssel polgári gárda keze közűtt egy kérolevél forog, mellyben a' Király kérettetik, hogy a' fennforogó fontos okoknál fogva, a' Kamarákat minden késelem nélkül hívja össze.

Műnchenből: Knopp Státus Tanátos; ki Vallerstein Hertzeg távolléte alatt, a' belső Miniszter tiszteit viselte forró nyavalyába esvén magát kivégezte.

N é m e t O r s z á g.

A' Lipsziai Ujság Augustus 4-ről egy Hirdetést közöl, melly a' Voigtlandi Sajtóegyesületnek felozlását illeti. „Voigtlandban a' szabad sajtónak támogatására egy Egyesület állott össze, 's már törvényeit is hírlapok által közönségessé tette. Valamint azoknak két tzikelyeiből megtetszik, hogy az említett Egyesületnek tzelja, a' bírósan elhatározott büntetéseket lágyítani, 's e' szerint a' büntetői hatalmat erőtleníteni, és a' törvényes tisztviselőknek tekinteteket kissebbíteni, — úgy leginkább nyilvánvalóvá tette fe-

nyítésre méltó szándékát azon íróványok által, mellyeket töle Plauénben az Országos Directionak meghagyásából, a' Centralis Sajtótisztviselők elszedtek. A' millyen örvendetes egy részről magában minden igyekezet, melly az Alkotmány eránt való engedelmességen, törvényeken, és tzelérányos rendszabásokon épűl, olyan világos más részről az, hogy illyen egyesűletek, mint ez is, melly egész Német Országon elágazván, a' tsendes polgárt, egy oldalű, és észte zavaró olvasás által felháborgatja, a' fennálló törvényeknek, és tisztviselőknek tekinteteket erőtleníti, — sem kötelességgel, sem a' Szász (Saxoniai) Német Nemzet boldogságával, és nyűgodalmával meg nem egyeztetetők. A' midűn tehát az Országos Directió, a' Királyi Miniszterium meghagyásából, Voigtlandban ezen Sajtóegyesűletet ezenel elozlatja, 's annak további folytatását megtiltja, bizodalmasan reményli egyszersmind, hogy nem kénytelenítetik olyan eszközökhöz folyamodni, mellyek minden igazságot, 's rendet szerető Szászt, effele, és ehez hasonló egyesűleteknek részvételétől megfartóztassanak. Költ Dresdában Aug; 1-sűjén 1832. A' Szász Királyság Kormányától.

N a g y B r í t a n n i a.

Minekutánna a' Londoni Whig hírlapok, a' Frantzia Oppositio Journalok módjára nyilatkoztatták ki magokat a' Német Szövetség végzése eránt, — a' Morning Post ekképpen szólal meg: Mitsoda jusok van némelly nyughatatlanoknak, Anglia és Frantzia Országban, a' más dolgokba avatkozni? Valóban, ha eszekbe jut, hogy a' magok lázzadásbeli ügyeiket minő

sikerrel végezték el, és mégis a' Külföld rendszabásaiban akarnak bírók lenni, — nem igen tzirokázhatják magokat. De min is alapulhatna abbeli jussok? talán azon, hogy a' Frantziai Liberalismusnak elsült egy olyan igazgatást állítani fel, mellyet önn megtartására szükségesnek tartott, midőn Párist ostrom alatt valónak kijelentette, — melly rendszabásnál fogva minden tömlőtök megtöltek politikai vétkesekkel, és a' Sajtó olly nagy üldöztetéseknek volt alávetve, a' millyet még egy Ország sem ért el, miólta a' Könyvnyomtatás mestersége feltaláltott? Midőn a' bőltsességnek ilyen próbáit látják a' Németek, — valóban, nagyon fognak sietni, bőltsességet hasonló forráshól meríteni, 's magokat a' Nemzeti bődögság és szabadság pályáján ollyan vezetök által vezéreltetni!

A' Court Journal, mellynek tudósításai nem mindég hitelesek, azt erősíti, hogy Berry Hertzegné Julius 24-kén és 25-én Londonban lett volna, 's ugyan azon hónap 26 kán Holyroodba utazott légyen. Szüntelen egy Dáma kísérte, melly képre, és termetre annyira hasonlított hozzá, hogy a' kik mind a' kettőt jól nem esmerték, nem tudták egymástól megkülömböztetni.

Egy gözhajón kívül, melly Dom Pedro számára — egy, 50,000 font sterlinges, hitelezölevéllel, 3000 fegyverrel, és 5000 pár bakantsal kikészítettett, 's Julius 26-kán Angliából Portóba evezett, — még Londonból is különösen egy, Bordeauxból pedig kettő, fog a' közelébbi héten az említett tzelből elindulni. E' szerint már Dom Pedro nak hét gözhajója leszsz, mellyeket arra fordítand, hogy Portugallia kikötőhelyeinek több ré-

szein lázzadást, 's nyughatatlanságot indítson.

1851-ben Nagy Britanniába 31,670,612 font juh, és bárány gyapjú, 's ebből 22,437,022 font tsak magából Német Országból, vitetett bé.

Egy — Jun. 21-kén Quebecből indult hajó, — nagyon szomorú híreket hozott onnan a' Cholera pusztításairól. A' házak, lerakóhelyek, és boltok mindenütt bé vagynak zárva, a' Vámháznál tsak két tisztviselő maradt meg életben: az emberek úgy hullanak az útszán, mint a' legyek: az ispotályok is, minthogy sem orvosok, sem felvigyázók nintsenek, bevóltak zárva: a' hajósok, terheiket, emberszükiben, nem hordhatták hajóikra:

Julius 27-kén a' Kintses Kamara — Cantzellariusának tudósítása vétetett megbíralás alá az Alsó házban. Legelőször is Parnell Ur szóllalt meg, a' Finantziával való megelegetését jelentvén. Ezt Peel Ur követte; — ki tökéletesen megegyezett a' Lorddalarra nézve, hogy az Ország segédforrásai olly gazdagok légyenek, hogy azok miatt semmi esetben sem lehetne kétségbe esni, de egyszersmind politikai okokból tanátsosnak lenni véli, hogy a' bevételekben soha se legyen hiány (deficit) mert ollyankor mindég újadóság kerekedik, már az akár költsömben, akár Kamarális Nyugtatványoknak kiadásában álljon, mindegyre megy. Még egy mód van hátra, t. i. az adó felemelése, — de ő azt gondolja, hogy ezt mindég jobb ugyan egy állapotban meghagyni, mert a' nép már egyszer hozzá van szokva. Ő nints egy értelemben azokkal, a' kik az Országot Finantziai állapotjára nézve nem a' legjobb karba helyeztetik, 's annak megtáfolására a' most előterjesztett Iroványra utasít, mellyből nyilván kitetszik;

hogy az Ország bevétele nints apadásban. Azután a' beszéllő azon okokat hozza elő, mellyek eddig a' bevételt tsonkították, úgymint: a' Cholera, és lázzadások. A' mi az elsőt illeti, úgymond; az a' Kereskedésre nézve szembetűnő kárt okozott: a' lázzadás pedig már most vége felé van, 's ebből a' tekintetből, a' bevételeknek szaporodását lehetne reményleni. Sir Robert ezt óhajtja, de nem igen tapasztalja p. o. Irlandban, hogy ott a' zenebona szűnt volna. Lord Althorp itt azt a' jegyzést tette, hogy a' bevétel Irlandban az utolsó esztendőben nevededett. (Nevetés) Azon valóban tsudálkoznia kell, viszonzá Sir Robert, midőn még nem tapasztalta, hogy abbeli ok, olytán következéseket szült volna. Meglehet, hogy Angliában szűnni fognak az egyenetlenségek, de nem hiszi, hogy a' most teendő változások, a' bevételeknek nevededését, eszközölni fognák. Ezekután külső dolgokra fordította beszédjét, nevezetesen Belgiumra, és Portugalliára.

P o r t u g a l l i a.

Jul. 24-ről szöllő Oportói tudósítások szerint, Dom Miguel seregéből két osztály az említett hónap 20-kán Oportón felül a' Douró jobb partjára ment által, és Valongó tetején megállapodott, Dom Pedro pedig magát a' Dourónak éjszaki részére húzta, és 25 kán seregét személyesen vezette Dom Miguel ellen. A' Dom Pedro szolgálójában lévő ügy nevezett Vadászok, és Angolyok támadták meg az ellenség elősapatjait: úgy osztán a' tsata közönségesleve, mellynek következése, a' Globe után Kurirunk 12-dik számában közöltetett.

A' Spanyol Követ Gróf Montca-

legre, Lisbonából következő tudósítást küldött Madridba. „Santa Generalis Jul. 12-ről jelenti a' Táborból Kormányának, Oliveirába nagy ügyel bajjal lett megérkezését: nagyon dítseri a' seregek állhatatosságát, és keménységét, mellyet négy napi kínos mars után nyilvánvalóvá tette. Dom Pedro a' Dourónak jobb partjára akart kiszállani, hogy Villanovának homokos tereit elfoglalhassa, de ebben az ellenfélnek dítseretes magaviselete által megakadályoztatott.

Rülönös tudósításokból tudjuk, hogy az Oportói Püspök, és Nemesség, Dom Pedrónak megérkezése előtt ezen várost elhagyták. Egy más tudósítás ismét Santa Martának megtámadó rendszabásait érdekli, melly szerint a' Generalis a' Dourónak tulsó partjára 3000 embert szállított ki. Mind ezen hírek után, mellyek Madridban Jul. 21-kén szárnyallottak, az odaváló Kormány ezen hirdetést botsátotta ki: „A' Kormánynak küldött jelentések Oportóból Jul. 15 kéig terjednek, mellyek szerint Dom Pedro seregének egy részével az említett Városban tartózkodik, — az alatt, míg más része a' környéken van elrendelve. Ó Felső-gének katonái pedig, a' Liszbónai részen fekvő dombokat, és Dourónak bal partját foglalták el. —

Lisbonából Jul. 12-kén érkezett tudósítások szerint, azon parátsolatok következésében, mellyeket a' Kormány Oportóba küldött, ezen Város közönséges Cassái az ellenség megérkezése előtt hátorságba tétettek. A' Törvényszékek, Felső Dourónak borkereskedési Compániája, a' Postahivatal, 's minden fegyver, és ruhakerék kótárak Lamegoba tétettek által.

Dom Pedro egy Proclamatiót botsátot ki, mellyben botsánatot ígér min-

den politikai bűnökre nézve, mellyek 1826. Jul. 31-től fogva elkövetettek. Ezen engedelem alól kivétetnek Dom Miguelnek Miniszterei, különösen pedig Cadaval Hertzeg, Lafoens Hertzeg, kinek házába készítették, és iratott alá a' Dom Miguel javára szolgáló kérelem, Marquis Othas, a' ki a' Lisbonai Senatus nevében Dom Miguelt a' Koronával megkínálta, Vizen Püspök, Neves József, az Országgyűlésének első Ügyésze, — és azok a' polgári, és katonai tisztviselők, kik politikai vétkek színe alatt, azokat a' polgárokat, kik esküvések, és a' Constitutionalis Charta mellett hívek maradtak, halálra ítélték. Ezen személyek ugyan Perbe fognak idéztetni, de azért sem halállal, sem jószágok elszedésével nem büntettetni.

Galignaninak Messangere Aug. 3-ról a' Lisbonai Ujságokból Jul. 22-ig e' jelen kivonatot közli: „Napi parantsolat a' Táborhoz.“ Katonák! úgy látszik, hogy nem sokára kardot kell rántanunk, mert kiállhatatlan a' megindulás, melyet annak az utálatos ellenségnek szemlélésekor érzünk. Testvérem, Dom Pedró, minnekutánna ditsőült Atyámát haddal megtámadta, — Brasiliát, Portugáliának legrszebb Coloniáját ettől a' Királyságtól elválasztotta, a' Portugallusokat kegyetlen és alávaló módon kiűzte Brasiliából, — minnekutánna mondom, Brasiliát, melly ötet Uralkodójává választotta, szerentsétlenségbe döntötte, úgy, hogy azt elhagyni kéntelenített, — most már a' Portugali lazzasztókkal szürte össze a' levét, és ezekkel az eltsábitottakkal veszen részt abban a' — Hazája ellen való — igazságtalan, és gyalázatos megtámadásban! De mi sokkal erősebbek vagyunk ő nálla! a' mi ügyünk a' Val-

lása, Thrónusé, Nemzeti függetlenségé, melly ellenségünktől már egyebkor is összevágóztatott, 's azt most újra megakarja támadni, — egy szóval, a' mi ügyünk a' legigazságosabb, és legszentebb a' világon. Az Isteni gondviselés meg fog bennünket őrizni, és borostyánnal térünk vissza a' tsatából. Midőn engemet a' Nemzet vissza kívánt, 's annak nagyobb része Uralkodójának kikiáltott, az alatt, míg távol Portugaliától, Bétsben mulattam, — midőn mondom ez Országba lett jöveletemkor a' Cortesektől Királynak elismértetem, akkor vert bennem gyökeret az erántatok való bizodalom, úgy, hogy most telyes reménységgel vagyok a' felől, hogy fegyveretek, és hűségetek diadalmasak leendenek. Én mindég készen vagyok a' veszedelemmel szembeszállani, és ha a' környüllások úgy kívánják, magam is együtt fogok veletek küzdeni. Kövessétek példáját Királyotoknak, és vezéreteknek, 's vajha mindég ez a' két szó kísérne benneteket a' hartzban: győzni, vagy halni!

Egyházi Statusok.

Anconából Aug. 3-ról jelentik, hogy Grasselini ezen Városba ki-neveztetett Egyházi Követ, 40 Drago-nyosoktól, sok apróbb rendű tisztviselőktől, és Cubières Frantzia Generalistól kísértetve, ki eleibe lovagolt, 's azután kotsijába ült, Aug. 1-jén tartotta pompás bémenetelét. Minden pitzokon, mellyeken kísértetett a' nagy vendég, egy Katona Compánia, a' Residenczia pitvaránál pedig katonai muzsika volt elrendelve.

Frantzia Ország.

Midőn egynehány hónapok előtt Grenoblében, a' Nemzeti Gárda el-ozslattatott, az oda való polgárság nem

akarta fegyverét visszaadni: azért is a' Politzia bizonyos időt határozott, mellynek lefolyása alatt mindenkinek engedelmesskedni kellett volna; de ez a' végzés a' Grenoblei Törvény-szék eleibe vitetett, melly a' fegyvereknek elkérését törvénytelennek állította. Azonban ezt a' határozást az úgy nevezett Cassatio ítélő széke eltörölte, és kihirdette, hogy minekutánna azok, mellyért a' Grenoblei polgárságnak kezekbe fegyvert adtak, megszűnt, köteles kiki, fegyverét letenni, különben a' fennálló törvényes büntetésnek magát alája vetni tartozik.

Magyarország.

Ns Pest Vármegye Kisgyűlésében felolvastattott Nádor Ispán Ur Ó Ts. Kir. Fő Hertzsegségének mint ezen Ns. Megye Örökös és Kegyelmes Fő-Ispányának f. e. Jul. 25-dikén az 1253 szám alatt Altsúthon költ K. Levele, melly jelenti: hogy Pest Vármegye Fő Ispányi Hivatala Helytartójává, Nagys. Sárdi Somsich Pongráz Ur, az Ország' Al-Nádora, Ó Felsege Kegyelmes megegyezésének is hozzájárulásával, ki-neveztetett.

Sz. Fejérvárról. Aug. 8-dikán N. Méltgú Cziráki 's Diénesfalvi Gróf Cziráky Antal Ur Ó Excellentiájának, mint Ts. Ns. Fejér Vármegye' mélyen tisztelt Fő Ispányának Elölülése alatt ezen Ns. Megyének Tisztválasztó Széke tartatott; melly alkalmatossággal Méltgós Szolgaegyházi Marich István Dávid, Ts. Kir. Kamarás, 's Első, és Nagyságos Jeszenitzei Jankovics Jó'sef, Kir. Tanácsos 's Második Al-Ispán Urak, az első 26, a' második 19 esztendő öltá a' Haza' Javára, a' Megye' díszére, számtalanok boldogítására, egyedül tsak a' Közjó által lelkesítve, nagy lelkiüleg viselt hivataljaik-

ról a' T. T. Karoknak érzékeny fájdalomával végképpen lemondván;

Első Al-Ispánynak: T. Szűts Lajos, 2-diknak: T. Horváth Gábor Urak felkiáltás által választattak. Továbbá, Fő-Adóevőnek: Nagy Ignázt. Számvevőnek: Pribék Eduard. Tiszti Fő Ügyviselőnek: Ináncsi Pap Gábor, Al-Ügyviselőnek: Huszár Péter. A' Sár-melléki Járásban Fő Szolgabírónak: Verbói Szluha Imre, Al Szolgabírónak: Vicenty Ferentz; Al-Adóevőnek: Bórsitzky György Urak hivataljaikban megmaradtak. — Mészöly Antal Ur pedig ugyan ezen Járásban Al Szolgabírónak választatott. — A' Csákvári Járásban Fő Szolgabírónak: Sárközy Rázmér, Al-Szolgabírónak: Meszlinyi Lajos Urak választattak, Kenessy Károly Al Sz. Bíró, 's Eklér Mihály Al Adóevő Urak hivataljaikban megmaradtak. — A' Bitskei Járásban, Fő Sz. Bírónak: Mentler Károly, Al Sz. Bíróknak: Pap Gábor, és Gyöngyösi Kiss Antal. Aladóevőnek: Szőlőkősy István Urak megmaradtak. — Középponti Biztosnak: Nagy Sigmund; Kerületbélieknek: Takáts Sándor 's Nagy Boldizsár Urak hasonlóképpen meghagyattak; — a' többi hivataloknak betöltése még a' levél elindulásakor meg nem történt.

A' Nemzeti Magyar Muzeum közli, hogy Tek. Mayerffy Xaver Ferentz Ur, több Ns. Vgyék Táblabírája a' fenn nevezett Intézetbe, nevezetesen a' Természeti Osztályba, több betses és ritka féleket ajándékozott, úgymint 1) Egy rendkívül nagy és meghízott fehér magyar bikát, mellyet a' nemzeti Intézetnek érdemes Tisztje T. T. Jány János Pál Ur gyönyörűen tömött ki. 2) Két ezüst színű fátzán madarat, hasonlóan T. T. Jány Ur tömte. 3) Több kővé változott apró tsiga darabokat, mellyek Pest kö-

rül a' homokban találtattak. 4) Huber József Pozsonyi fi, képfaragónak a' F. Wurm-Úr háza homlok-kövének ábrázolatját. 5) Egy fehér ürgét ki tömve. 6) Kettős borjú lábat és, fa pipát. A' Pénzek gyűjteményjébe több pénz darabokat; a' Régiségek Tárába pedig egy 250 esztendő előtt Augsburgban készült órát, mellyen a' nap képe sárga rézből megaranyozva rendesen két 's le nyugszik, és muzsikai darabokat is játszik.

Tudományos Híradás.

Virgilius' Eneisét, Magyar nyelvre lefordította néhai Nagytiszt. Kováts József Úr, hazánknak egyik koszorúzott Poétája, és a' mi neki örökös érdeme, és ditsőssége: Csokonai Vitéz Mihálynak, Apolló ama kedveltjének, és a' Magyar Pindus egyik ékességének, a' Poësisben volt: Tanítója. Még életében kiadta Virgiliusnak most említett Munkájának VIII. elsőbb Könyveit két Darabban, Komáromban, ily tzm alatt: Magyar Eneis 's a' t. mellyel való megajándékoztatását a' Haza olly kedvesen vette, hogy azon Kiadásnak tsak hamar egy Pédánya sem találtatott sehol. Akarván, hogy az emberi elme ezen Remekjével, mellyet más nemzetek vetélkedve fordítottak által Anyai nyelvekre, Egészsz'en birjon a' Magyar nemzet: annak még hatra lévő IX, X, XI, XII: Könyveit is lefordította, és nyomtatás alá elkészítette, — de terhes betegsége halálosá válván; ennek Kiadását elmaradott nemes szívére Özvegyére bízta, a' ki azt

telyesítette is illy tzm alatt: Magyar Eneis, avagy P. Virgilius Mórónak Eneás viselt dolgairól írt Munkája 's a' t. Harmadik Darab. Budán 1831. — Mivel sok Könyvesházak, és a' Haza Tudósai közül is sokan, a' két első Darabot már bírják, 's ezen utolsó Darabot is, hogy a' Könyv egész legyen, kívánják megszerezni: jelentetik, hogy ezen 3-dik Darabot lehet találni.

Balaton Fűreden: Nagytiszt. Nagy István Esperest Urnál.

Debreczenben: Tekintetes Pétezi József Prof. Urnál, és Könyváros Özvegy Csátiné Aszszonynál.

Rév Komáromban: Nagytiszt. Kolmár József Esperest Urnál.

S. Patakon: Somossy János Theol. tanító Professor Urnál.

Pesten: Tek. Domby Márton Fiskális Urnál.

Pápán: Főtiszt. Superintendens Tóth Ferentz Urnál.

Nagy Körösön: magánál az Özvegy Aszszonyságnál.

A' Nyomatás tsinos, és tiszta, — a' Papiros olly szép és nagy Median, mint a' két első Darabé, — az ára 20 xr. ezüstben.

A' Pénz folyamat Augustus' 13-dikán, közép ár:

A' Státus' 5p. Centes Obligátzióji 87 11/16

Az 1820-béli sorsosok: 180

Az 1821-béli hasonlók: 124 13/16

Bétsvárosa 2 1/2p. Centes Bankó Obligátzióji: 47 1/2 for. keltek, mind Conv.

A' Bank-Aktziák keltek 1143 3/4 for. ton Conv. Pénzben.

(Félfarkus „SOKFÉLE” XXX. Toldalékkal.)

Szerkesztető és Kiadó Márton József, Professor. (Landstrasse Nro 315.)

Nyomtató: Nemes Haykul Antal. (Obere Bäcker-Strasse Nro 755.)